

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt a vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 8.B.27/2006/38. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év július hó 9. napján kelt 8. B. 27/2006/38. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét kereskedéssel jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg. Ezért őt 10 év fegyházbüntetésre, 10 év közügyektől eltiltásra és 5.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 10.000 Ft-ként rendelte átváltoztatni.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 1. Bny. 1717/2005/2. és a Fővárosi Bíróság 17. Bnyf. 211/2006/2. számú határozataival az 1. számú telekingatlan és az azon található épület, a 2. számú telekingatlan és az azon található épület, a 3. számú telekingatlan és az azon található épület, afrszú típusú személygépkocsi és afrszútípusú motorkerékpár zár alá vételét feloldotta.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt valamennyi kábítószer és egyéb tárgyak elkobzásáról, 3 tételnek a lefoglalás megszüntetése mellett az I. r. vádlott részére történő kiadásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az ítélet a II. r. vádlott tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a bünszervezetben való elkövetés megállapítása, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása, vagyoneklobzás alkalmazása végett, az I. r. vádlott és védője téves minősítés, a bűncselekmény enyhébb minősítése (kábitószerfüggő által jelentős mennyiségre, tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette) és a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 87/2006/12. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen részt vesz - a bejelentett fellebbezést szűkített körben, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása és az 1. számú ingatlanra vonatkozó vagyoneklobzás végett tartotta fenn, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője - megküldve az MTV műsorának felvételét - bizonyítási indítványt terjesztett elő, amelyben a Település Rendőrkapitányság kötelezését az elfogáskor készített eredeti videofelvétel megküldésére; a fóliázógép műszaki vizsgálatát arra, hogy működőképes-e, ezzel csomagolták-e a lefoglalt kábítószer; igazságügyi daktiloszkópiai szakértő kirendelését arra, hogy a lefoglalt műanyag zacskókon, nylon táskákon, csomagológépen megtalálhatók-e az I. r. vádlott ujjlenyomatai; igazságügyi vegyészszakértő meghallgatását arra, hogy az extasy tabletták mennyi idő alatt mennek tönkre, a romlási folyamat kizárólag a utcai ingatlanban ment végbe vagy más helyen is ilyen állagú lesz; az ETT Igazságügyi Bizottságának kirendelését arra, hogy a WHO kábítószerfüggőségre vonatkozó definíciója 2004-ben, illetve azóta változott-e, helytálló-e, hogy a kokain használatával összefüggésben az irodalom nem jegyez fel testi függőséget, ez nem szignifikáns, ismeri-e, használja-e az orvostudomány a kábítószer, elsősorban a kokain vonatkozásában a pszichés függés fogalmát; valamint a II. r. vádlott tanúkénti megidézését indítványozta.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője fenntartotta az írásban bejelentett bizonyítási indítványát és a 2/2007-es Alkotmánybírósági Határozatra figyelemmel az I. r. vádlott elfogáskor és a házkutatásról készült teljes videoanyag beszerzését indítványozta.

A bizonyítási indítványok elutasítását követően az ügyész a bejelentett fellebbezést a főbüntetés súlyosítása és a vagyoneklobzásnak az 1. számú ingatlanra vonatkozó elrendelése végett tartotta fenn. Kifejtett álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság részletes bizonyítást folytatott le, különösen arra, hogy az I. r. vádlott kábítószerfüggő-e. A bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás

megalapozott, amiből okszerűen következik a vádlott bűnössége. Az 1/2007-es számú jogegységi döntésre figyelemmel helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét és a bűnösségi körülményeket is teljeskörűen felsorolta, azokat azonban nem megfelelően értékelte, mert figyelmen kívül hagyta a cselekmény jelentős tárgyi súlyát, az elkövetésben megnyilvánuló kiemelkedő társadalomra veszélyességet. A vádlott az 1. számú ingatlant elosztóbázisként használta, itt készletezte, hígította, csomagolta a kábítószer.

Ezért a főbüntetés súlyosítását és a Btk. 77/B. § (1) bekezdés d) pontja alapján az 1. számú ingatlan vagyonekbevezetését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést akként tartotta fenn, hogy egyúttal a tényállás megalapozatlanságát is sérelmezte. Érvelése szerint a tényállás nincs kellően felderítve, a megállapított tényállás hiányos és iratellenes is. Ezt azzal indokolta, hogy a házkutatást végző rendőrkapitányságnak a Be. 62. §-a alapján kötelessége lett volna a vádlottat arra figyelmeztetni, hogy nem köteles vallomást, nyilatkozatot tenni. Mivel ez nem történt meg, a vádlott pedig a házkutatásról készült jegyzőkönyvet a mai napig nem írta alá, ezt bizonyítékként nem lehet figyelembe venni, az I. r. vádlott által előadottak nem vonhatók a bizonyítékok körébe. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a videón látszik, amint rendőr 1. kézzel fogja és számolja a kábítószer. Arról, hogy a mérleg működött volna, nincs video vagy fényképfelvétel, rendőr 2. pedig maga nyilatkozta, hogy a kábítószer ezen a mérlegen mérték.

Az ítélet 17. és 18. oldalán tett megállapításokat - a pontoknál felsorolt egyes bizonyítékokat kiemelve - életszerűtlennek ítélte. Álláspontja szerint nincs adat arra, hogy a vádlott mióta kereskedik. Nem találtak a vádlottnál forgópénzt, nem voltak feljegyzések arra, hogy mit és honnan szerzett. A nyomozati iratok 1739. oldalán lévő jelentésben leírt sok ember, elosztó nem ismert, a híváslisták a jelentésben írtakat nem igazolják, nem találtak olyan élő személyt, akinek bűnös kapcsolata lett volna a vádlottal. Nem nyomozták le a holland kapcsolatot a kábítószerre, de nem ellenőrizték a vádlott azon állítását sem, hogy gépkocsikat hozott be. Ezért önmagában a nagy mennyiség nem alapozza meg a kereskedést. A függőség kérdése kapcsán utalt a szakértők megjegyzéseire, a WHO és a Szakértői Intézetek Hivatala állásfoglalására, valamint arra, hogy vegyészszakértő nem mondhatja ki, hogy a függő nem bírja ki 8 napig kokain nélkül és szokatlanul minősítette, hogy a vizeletből vettek mintát. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet nem találta helytállónak sem a kereskedés, sem a függőség kérdésében. Utalt arra is, hogy a vádlott már az előzetes tárgyaláson a bírói meghallgatáskor is úgy nyilatkozott, hogy nem az övé a kábítószer, de ezzel a bíróság nem foglalkozott, valamint arra, hogy a különösen védett tanú a II. r. vádlottra nyilatkozott, mégis enyhe büntetést kapott. Ezért arra tett indítványt, hogy a bíróság a vádlottat ne kereskedésben, hanem jelentős mennyiség tartásában mondja ki bűnösnek és a büntetését enyhítse.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy a video folyamatosan ment, de az hiányos, mert nem az elejétől vették és azért nincs rajta,

amit mondott, mert nem azt mondta, amit akartak. Nem életszerű, amit a rendőrök mondtak, mert már az első meghallgatott rendőrt belekeverte a vallomásba, ezután a bíró szünetet rendelt el, a rendőrök meg összebeszéltek. Rámutatott arra, hogy a vegyészszakértő megállapításai és a bíróság azon megállapítása, hogy a tabletták nagy része romlott volt ellentétes, a működő radiátorral kapcsolatban pedig arra, hogy a kábítószer hűteni kell, ő pedig kutyát ment etetni és neki melegítette a vizet. Mivel a ház nem a kábítószer tartására volt kiképezve, nem lehet kereskedő. Nem találtak nála pénzt, nem volt híváslista, aki pedig ért a kábítószerhez az tudja, hogy külön kell tenni a különböző kábítószer, a kokaint pedig tömbösíteni kell. A szakértőkkel kapcsolatban részletesen nyilatkozott arra, hogy a szakértők hogyan és mennyi ideig vizsgálták és furcsának tartotta, hogy szakértő2, bár azt mondta, hogy átveszi szakértő 1-től az anyagot, ezt nem tette meg, a SOTE által végzett vizsgálatra menve pedig szakértő2 pszichológusát találta az új szakértő melletti szobában. Hangsúlyozta, hogy a saját és családja védelme miatt nem mondja meg, hogy ki az, aki a kábítószer hozzá vitte és állította, hogy jogtalanul ítélték el.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság mindkét oldal által fellebbezésekkel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint folytatta le. Kellő alapossággal és körültekintéssel tárta fel a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat, a bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta, helytadva a védelem bizonyítási indítványainak túlnyomó részének is. Erre is figyelemmel az ítélet tábla az I. r. vádlott védője által előterjesztett, az elsőfokú bíróság által részben elutasított további széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását nem tartotta szükségesnek és indokoltnak. Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott elfogásáról és a lefolytatott házkutatásról készült videofelvételt megtekintette, megállapította, hogy a vádlott elmondja, hogy a házban kábítószer van, megnevezi a fajtát, a mennyiséget, majd megmutatja a feltalálási helyet. A látottakra és elhangzottakra az I. r. vádlottat megnyilatkoztatta, aki a felvételen elhangzott mennyiséget nem vitatta (19. számú tárgyalási jegyzőkönyv 23. oldala). A videofelvétel és az I. r. vádlott ezen nyilatkozata szükségtelenné teszi további videofelvételek beszerzését, a TV műsorban levetített videonak a bizonyítás anyagává vételét.

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott kábítószerfüggőségének kérdésében igen széleskörű, részletes bizonyítást folytatott le. Az ellentétes megállapítások miatt a szakértői véleményt adókat meghallgatta, a véleményeiket ütköztette, majd új szakértői véleményt szerzett be és a véleményt adó szakértőket a korábbi szakértői véleményt adókkal együtt ismét meghallgatta. Az együttes meghallgatás eredményeként - mely meghallgatás során a szakértők is úgy nyilatkoztak, hogy véleményükben nincs eltérés - foglalt állást az elsőfokú bíróság. Eljárása megfelelt

a perrendi szabályoknak, a jelenleg hatályos perrendi szabályok pedig nem adnak lehetőséget az ETT felülvéleményező bevonására.

A további bizonyítási indítványok pedig amellet, hogy az I. r. vádlott által is elismerten a tulajdonát képező házban jelentős mennyiségű kábítószeret találtak, lényegtelenek, jelentőséggel nem bírnak. Ezen indokok miatt az ítélőtábla a bizonyítási indítványokat elutasította.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a feltárt, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelt. Lényegében nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az ennek eredményeként megállapított ítéleti tényállás döntő, meghatározó részében mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól és csak kis részében szorul kiegészítésre és helyesbítésre.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. §-ának (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészítette ki és helyesbítette.

I. r. vádlott személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy a tulajdonát képező 1. számú ingatlant 2005. év június hó 20. napján 14.000.000 Ft-ért értékesítette (19. szám alatt csatolt adásvételi szerződés).

Az ítélet 8. oldal utolsó előtti bekezdésének első mondatát annyiban helyesbíti, hogy az I. r. vádlottnál kimutatott kismértékű májmegnagyobbodás és vegetatív labilitás pontosan meg nem állapítható okból alakult ki, lehetséges, hogy a szedett szteroidok miatt.

(szakértő³, szakértő², szakértő⁴, 34. számú tárgyalási jegyzőkönyv 14-17. oldal). Ezt támasztják alá a tényállásban megállapítottal szemben az ítélet indokolásának 23. oldala 4. bekezdésében kifejtettek is.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel a megállapított tényállás megalapozottá vált, következésképp ez a tényállás a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokolási kötelezettségének is eleget tett, amikor - a rendelkezésre álló bizonyítékokat részletesen ismertetve - számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

Nem osztotta, nem találta alaposnak az ítéltábla az I. r. vádlottnak és védőjének a bizonyítékok értékelésén keresztül az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó érvelését, kifogásait.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok - köztük az I. r. vádlottnak az eljárás során tett írásbeli vallomása, észrevételei és nyilatkozatai - értékelése, mérlegelése eredményeként jutott arra a megállapításra, hogy az I. r. vádlott az 1. számú ingatlanában a jelentős mennyiség alsó határát több mint 450-szeresen meghaladó kábítószerrel tárolt kereskedelmi tevékenység céljából.

A vádlotti védekezés értékelésekor figyelemmel volt tanúvallomásokra, a házkutatás során megállapítottakra és az igazoltatáskor az intézkedő rendőröknek tett vádlotti elismerésre. Az e körben az elsőfokú bíróság által az ítélet 17. és 18. oldalán kifejtettekkel - egy pont kivételével - az ítéltábla is egyetértett. Arra helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság, hogy a Be. 117. § (2) bekezdése a terhelt kihallgatása megkezdésekor írja elő a terhelt kötelező kioktatását, a házkutatásra vonatkozó szabályok pedig nem írnak elő kioktatási kötelezettséget. Tehát az intézkedő rendőröknek az igazoltatáskor nem kötelező a törvénytől fogva a terhelteket figyelmeztetni. Az I. r. vádlott védője által hivatkozott 2/2007-es AB határozat a titkos információszerzéssel és a titkos adatgyűjtéssel kapcsolatosan foglalkozik a proaktív szakaszban folytatott bizonyítással, a beszerzett bizonyítékok törvényességével, jelen ügyben azonban nem a bizonyítékok törvényessége, hanem annak bizonyítékként történő felhasználhatósága a kérdés. A vádlottat az intézkedő rendőrök igazoltatták, az igazoltatás során elismerő nyilatkozatot tett.

Ez a nyilatkozat „vallomástételként” értékelhető, amely tartalmaz olyan adatokat, amelyek a jogkövetkezmények megállapítása szempontjából jelentősek lehetnek. Ebből következően pedig az I. r. vádlottnak a nyilatkozata - nem vonva kétségbe az ezzel kapcsolatban vallomást tevő rendőr tanúk szavahihetőségét - a nem kötelező figyelmeztetés elmaradása miatt bizonyítékként nem vehető figyelembe, ezért az ítéltábla a bizonyítékok köréből mellőzte az I. r. vádlott azon elismerését, hogy kábítószerrel üzletel.

A védelemnek a házkutatás törvényességével kapcsolatos okfejtését nem osztotta az ítéltábla. Nemcsak azért, mert a házkutatás nem tartozik a 2/2007-es AB határozatban kifejtett proaktív szakaszba, hanem azért is, mert a halaszthatatlan nyomozati cselekményként végrehajtott házkutatást a Be. 149.§ és 158.§-ban szabályozott módon, a Be. 183.§-ban megfogalmazottakra figyelemmel folytatták le. A házkutatásnál hatósági tanúként szereplő tanú¹ nemcsak arról tett következetes vallomást, hogy a vádlott együttműködő volt, megmutatta, hogy hol van a kábítószer, amit a mutatott helyen meg is találtak, hanem arról is nyilatkozott, hogy végig jelen volt a házkutatáson, így az anyagok lemérésénél, számolásánál, a bűnjelcímkeket és a jegyzőkönyvet is a helyszínen aláírta. Arról is következetesen vallott, hogy a helyszínre érkezéskor számára egyértelmű volt, hogy senki nem volt bent a rendőrök közül a házban, együtt mentek be és az első helyiségben működő mérleg volt. Ő és a tanúként meghallgatott rendőrök mindegyike azt vallotta, hogy

az I. r. vádlott nem mondott olyat, hogy szívességből tárolja a házában a kábítószer, illetve azt, hogy a kábítószer nem az övé.

Tanú2 és tanú3 nemcsak arról nyilatkoztak egyezően, hogy a vádlott járt naponta a házba és a kutya vad volt, hanem arról is, hogy a vádlotton kívül oda más nem, csak néha a vádlott hozzátartozói mentek.

A vádlottat naponta észlelő tanúk látták volna azt is, ha oda más személyek csomagokat vittek volna, ez pedig kizárja azt, hogy a házkutatás előtt nem sokkal szállították a házba a lefoglalt kábítószer.

A lefoglalt extasy tablettákból nem a nagy rész - miként azt az elsőfokú bíróság megállapította - hanem a 9895 db-ból a nyomozati iratok 1665. lapszáma alatti egyesített szakvélemény szerint a 37/10., a 37/12., a 37/13. és a 37/14. alatti volt rossz minőségű, tönkrément, tehát mintegy 70 db és a 38/41. szám alattiban volt tablettatöredék és por a több ezer darab mellett. Ez a változás azonban önmagában nem dönti meg azt a következtetést, hogy az extasy tabletták régebb óta lehettek a házban. Annak pedig, hogy miért és hol vált rossz minőségűvé, azon tény mellett, hogy a házban volt, nincs jelentősége.

A Laktosum por kapcsán tanú4 azon, kétségbe nem vont vallomása mellett, miszerint ha valaki nagy mennyiségben, kilós kiszereelésben veszi, feltűnt volna, mert a havi forgalmuk a gyógyszerárban 1-1,5 kg, nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy a házkutatáskor különböző gyógyszerárból és forgalmazótól származó több kiló Laktosumot találtak, amit sem a tárolás körülményei, sem a gyermekének kora miatt nem használhatott a vádlott élettársa, miként azt az I. r. vádlott állította.

Az elsőfokú bíróság által felhívott egyéb indokok a házkutatás során megállapítottakon alapulnak.

Az I. r. vádlott védekezését pedig nemcsak az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesnek ítélt indokai, hanem az is cáfolja, hogy amennyiben egy, a személyére és a családjára veszélyes személyé a kábítószer, akkor egy veszélyes embernek miért adott engedélyt arra, hogy a házában a lefoglalt mennyiségű és értékű kábítószer tároljon és abból saját használatra még lopni is merjen.

Azon kérdés tekintetében, hogy az I. r. vádlott kábítószerfüggő-e - miként arra a bizonyítási indítványok kapcsán is utalt az ítéltábla - az elsőfokú bíróság a kezdetben egymással ellentétes szakértői vélemények miatt igen széleskörű bizonyítást folytatott le. A szakértői véleményeket a Módszertani levél szakértői megítélését részletesen ismertette foglalt állást akként, hogy a vádlott rendszeres kábítószer használó személy, akinél a kábítószer-függőség azért nem állapítható meg, mivel a három szakértői csoportból kettő, csak pszichés függőséget állapított meg, a büntetőjogi kategóriához az un. objektív adatokkal alátámasztott fizikai függőség is szükséges. Az elsőfokú bíróság ezen okfejtésével az ítéltábla is egyetértett.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást a bizonyítékok értékelésén keresztül támadó fellebbezési érvelések - az ítélőtábla álláspontja szerint - csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezik, a bizonyítékok újraértékelését, a vádlott által előterjesztett, egyes tényekkel, körülményekkel kapcsolatos védekezésének elfogadását célozzák, amik az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem.

Helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság az 1/2007. BJE alapján azt, hogy az I. r. vádlott cselekménye fogyasztói-beszerzői, avagy terjesztői típusú magatartást valósított-e meg. E körben pontosan idézte a jogegységi határozat jelen ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró IV. pontját, amely szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés olyan elkövetési magatartás, amely haszonszerzésre irányul, és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz és fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. Az elsőfokú bíróság helyes hivatkozásai csak a jogegységi határozat indokolásának IV/2. pontjának azon megállapításával egészítendő ki, hogy önmagában a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése befejezett, önálló tettesi cselekmény.

Az irányadó tényállás tartalmazza azt a helyes ténybeli következtetést, hogy az I. r. vádlott értékesítés céljából szerezte meg a lakásán tartott kábítószer (8. oldal 2. bekezdés). Ez az elkövetési magatartás kimeríti a jogegységi határozatban szereplő készletezés fogalmát. Ebből pedig az a további következtetés vonható le, hogy a vádlotti cselekmény valóban a Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés szerinti kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének minősül.

A fentebb írtak szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy I. r. vádlott nem kábítószerfüggő, ezért nem kerülhet szóba a Btk. 282/C. § (4) bekezdésének alkalmazása vele szemben.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen sorolta fel és azokat súlyuk, nyomatékuk szerint értékelte.

A kiszabott főbüntetés tartama arányban áll a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyával, a vádlottnak a cselekményén keresztül is kifejeződő társadalomra

veszélyességével, bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása körében irányadó egyéb súlyosító és enyhítő körülményekkel.

A főbüntetés és az alkalmazott mellékbüntetések szükségesek, egyúttal elegendőek ahhoz, hogy a vádlottal szemben az egyéni és általános megelőzés követelményeit elérjék, érvényre juttassák. Az 1. számú ingatlan időközbeni értékesítése folytán az is megállapítható volt, hogy az I. r. vádlott ezáltal megfelelő jövedelemhez jutott, amely önmagában megteremti a pénzmellékbüntetés kiszabásának törvényi előfeltételét.

Következésképp sem a főbüntetés súlyosítására, sem annak enyhítésre nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is helyesek és törvényesek.

Az 1. számú ingatlanra vonatkozó vagyonek Kobzás elrendelésére irányuló ügyészi indítvány nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a vagyonek Kobzást I. r. vádlott bűncselekmény elkövetése idején tulajdonában volt 1. számú ingatlanra. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és minősítés szerint ugyanis a bűnszervezetben elkövetés nem volt megállapítható, így a Btk. 77/B. § (1) bekezdés b) pontjában írtak alapján nem volt helye vagyonek Kobzásnak.

Nem kerülhet sor azonban a vagyonek Kobzásra a Btk. 77/B. § (1) bekezdés d) pontja alapján sem. E törvényhely szerint vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges, vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatottak, vagy arra szántak. Az irányadó tényállás - helyesen - vetette el I. r. vádlott azon védekezését, hogy ingatlanában más személy részére történt volna a kábítószer tárolása. Ezzel szemben tényként azt állapította meg a bíróság, hogy az I. r. vádlott saját ingatlanában, saját kereskedelmi tevékenysége céljából tartotta a kábítószer. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés d) pontja alapján tehát abban az esetben lenne helye vagyonek Kobzásnak, ha a bíróság elfogadná az I. r. vádlott védekezését, tényként azt állapítaná meg, hogy más rendelkezésére bocsátotta ingatlanát a kábítószer tárolása céljából.

Ezen elkövetési magatartás hiányában nem állapítható meg ezért az I. r. vádlott részéről olyan elkövetési magatartás, mely során az ingatlanát más részére szolgáltatva volna, avagy erre szánta volna. Márpedig a törvényhozó értelmezése szerint a vagyonek Kobzás tárgyát a bűncselekmény anyagi támogatója által tudottan éppen e célból juttatott, vagy arra szánt anyagi eszközök képezik. Megjegyzendő, hogy tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott az ingatlant időközben eladta, legfeljebb a Btk. 77/C. § (1) bekezdés a) pontja szerinti pénzügyben kifejezett vagyonek Kobzás jöhetett volna szóba, ha az egyéb jogszabályi feltételek fennállnak.

A fenti indokok miatt az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlott tekintetében a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. r. vádlott által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 99.§-ának (1) bekezdése alapján beszámította.

Budapest, 2008. év január hó 24. napján

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
előadó bíró

Dr. Gyürkés Tamás sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.27/2006/38. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.221/2007/12. számú végzése folytán 2008. év január hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2008. év január hó 24. napján

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: Udud Sándorné
bírósági ügyintéző